

بابک افرا خواننده خوبی است که به لحاظ فضای فرهنگی و فعالیت در امور خیر فضای نزدیکی به برنامه دارد و با توجه به خصوصیات و ویژگی هایش در نظر داشتیم در برنامه ما حضور پیدا کند. زمانی که پیشنهادش مطرح شد به این فکر کردیم که بابک می تواند در کنار مجری اصلی مایعنی خانم پورا بر اهریم به عنوان میزبان در برنامه حاضر باشد

کمیود برنامه های شاد و متنوع
حس می شود

جای خالی تنوع

بعد از باکس نمایشی تلویزیون، متفاوت ترین بازه زمانی برای برنامه هایی است که در ساعتی قبل از افطار روی آنتن می روند و مخاطب از زمان تدارک سفره افطار تا واپسین دقایق اذان دوست دارد لحظاتی را در آرامش و خلوت دل با این آثار بگذراند تا مامنی برای احوالات درونی اش باشد.

عطیه مودن
خبرنگار

یکی دو سالی است اما از مردم عادی تا کارشناس مذهبی و حتی برخی برنامه سازان، نقدهایی به این برنامه ها دارند که اکثرا یک رویه را در برنامه سازی پیش گرفته اند. برنامه های قصه محوری که همه سعی دارند مردم عادی را قهرمان کنند یا خانواده های از هم جدا افتاده ای را به هم برسانند یا از غصه ها و دردهای پایان یافته یک زندگی بگویند تا مرهمی بر آن باشند.

قصه هایی که اگرچه یک ویژگی اش پرداختن به مردم عادی از دل همین کوچه و خیابان و شهر و حتی تا دورافتاده ترین روستاهای کشور است، با این حال شبکه یک با دعوت، شبکه دو با آدم های خوب شهر، شبکه سه با مثل ماه شبکه پنج با شهر زیبا شبکه سلامت با ماه ماه همه در واقع یک نگاه را دارند و یک حرف را تکرار می کنند.

امسال «زندگی پس از زندگی» توانست متفاوت ترین برنامه افطار تلویزیون باشد؛ برنامه ای که امسال برای دومین بار به آنتن آمد و همین الان آمار آن در تلویزیون چند برابر دیگر برنامه های اذناگاهی افطار است. زندگی پس از زندگی هم قالب گفت و گو دارد و اتفاقا آن هم سراغ مردم عادی رفته است. با این حال این برنامه یک رویکرد و محور مشخص دارد و آن این که سوژه هایش را از میان مردمی انتخاب کرده که تجربه های نزدیک به مرگ دارند. سوژه ای که با دیدن یک قسمت از برنامه هم می توان فهمید چه سختی و چالشی برنامه ساز در جمع کردن اسناد، پژوهش ها و مصاحبه ها داشته است. با این حال یک اتفاق متفاوت در میان خیل قصه های مردمی است که در هر شبکه تکرار می شود.

یک پله پایین تر از همین برنامه «رفیق» در شبکه امید است؛ برنامه ای که شاید کمتر تبلیغی در یک ماه اخیر از طرف صداوسیما دیده شد. با این حال همین برنامه هم توانست یک رویکرد ثابت برای خود تعریف کند. در این برنامه که در شبکه ای برای نوجوانان روی آنتن می رود هر بار کسی که چند سالی به یکی از کشورهای جهان مهاجرت کرده است، مهمان برنامه می شود و از نکات مثبت و منفی کشور مورد نظرش می گوید و این که در نهایت چرا ایران را برای زندگی انتخاب کرده است.

همین رویکرد ثابت می تواند به برنامه نگاه و فضای متفاوت بدهد و در همین فضای گفت و گو محور تکراری ها، یک حرف جدید ایجاد کند. بگذریم که تلویزیون به عنوان یک مدیوم چند رسانه ای و فراتر از رادیو باید سراغ ساختارهایی برود که بیشتر جذابیت بصری دارند. بگذریم که تلویزیون می تواند حتی برنامه های متنوعی چون طنز و کمدی پخش کند. حتی بگذریم که در این ساعات روحانی جای پخش و تدارک برنامه های مناجات محور که دقایقی روح آدمی را به ملکوت آسمان ها ببرد چقدر خالی است. کاش دست کم همین گفت و گو محورها را تنوع بخشیم و کمی ساختارمندتر و منسجم تر مهمانان بر این صندلی ها تکیه بزنند.

گفت و گو با کاوه امیر جاوید، تهیه کننده برنامه «جشن رمضان»

«افرا» میزبان خوبی است

ماه ضیافت الهی، همیشه بهترین فرصت برای بندگی است؛ غنیمتی است تا لوح و جودی مان را با اشک های شب های قدر که به مثابه آب زمزم است، از گناه پاک کنیم و جلایی دگر دهیم. در این ماه، مهربانی ها بیشتر می شود، نیازمندان چشم انتظار عطاوت انسان هایی هستند که برای کمک به هم نوع خود با پروردگار مهربانی ها عهد بسته اند. جشن رمضان، یکی از قاب های معرفی افرادی است که نشاط و شادی را در جامعه منتقل می کنند.

زهره علیزاده
خبرنگار

این برنامه، هر شب میزبان مهمان های متفاوت از اقصای نقاط ایران است؛ مهمان هایی که با یک اتفاق خاص در زندگی متحول شدند یا متأثر از کمک های خیران در مسیر پیشرفت قرار گرفتند و حالا در طول ماه مبارک رمضان قصه های خود را با دیگران به اشتراک می گذارند؛ قصه هایی که می تواند برای عده ای که به هر دلیل از ناملایمات زندگی رنجیده اند، امیدبخش باشد و آنان را برای ادامه مسیر دلگرم کند. جشن رمضان امسال به دلیل شرایط اجباری کرونا، بدون حضور مردم و در فضای استودیویی روانه آنتن می شود. به منظور اطلاع از بازخورد بینندگان تا امروز، با کاوه امیری، تهیه کننده برنامه های تلویزیونی که پیش از این تهیه کننده برنامه «نوروزترین نوروز» هم بوده است به گفت و گو پرداختیم.

مجازی هستند. توانمندی در اجرا و جذابیت مهمان برای مخاطب از فاکتورهای اصلی انتخاب این دوستان بوده است. خوشبختانه بستر تلویزیون که قابل قیاس با هیچ بستر رسانه ای نیست، به شهرت مهمانان جشن رمضان بسیار کمک کرد.

بابک افرا چگونه در برنامه رقم خورد؟

بابک افرا خواننده خوبی است که به لحاظ فضای فرهنگی و فعالیت در امور خیر فضای نزدیکی به برنامه دارد و با توجه به خصوصیات و ویژگی هایش در نظر داشتیم در برنامه ما حضور پیدا کند. زمانی که پیشنهادش مطرح شد به این فکر کردیم که بابک می تواند در کنار مجری اصلی مایعنی خانم پورا بر اهریم به عنوان میزبان در برنامه حاضر باشد و به برنامه گرمای بیشتری ببخشد. از طرفی مردم او را به آهنگ های شاداب و خویش می شناسند و همین ظرفیتی است که ما می توانیم از آن بهره ببریم. البته در طول این پروژه متوجه شدیم بابک افرا در اجرا هم بسیار مستعد است و تعامل بسیار خوبی با خانم پورا بر اهریم و مهمان ها دارد. جمع این ویژگی ها باعث شده بابک افرا یک مزیت مهم در برنامه جشن رمضان باشد.

آقای امیری استقبال مردم تاکنون از جشن رمضان چگونه بوده است؟

ما چند فاکتور برای بررسی بازخوردهای مخاطبان داریم. یکی از آنها پیامک، دیگری کامنت های فضای مجازی و پل ارتباطی سوم هم بازتاب برنامه در صفحات مجازی مهمانان است. شب های گذشته، خوانندگانی داشتیم که پس از حضورشان تا ۴۵۰۰ نفر هم به دنبال کننده های آنان اضافه شد. این نشان می دهد مردم در جشن رمضان با این هنرمندان آشنا شده و سپس صفحات آنها را دنبال کرده اند.

با توجه به این که برنامه جشن رمضان میان دو سریال پخش می شود و در آشب اخیر پخش فوتبال هم روی تعداد بیننده های آن تأثیر می گذارد، ارزیابی لحظه ای بنده در حد استاندارد بوده اما ارزیابی نهایی توسط مرکز افکارسنجی سازمان صداوسیما و بعد از ماه مبارک رمضان انجام خواهد شد.

آقای امیری، تعدادی از خواننده هایی که شما امسال دعوت کردید چهره های جوان بودند. چگونه فکر کشف این استعدادها افتادید؟

من از واژه کشف استفاده نمی کنم چون ماهیت این واژه کاملاً متفاوت تر از کاری است که ما انجام داده ایم. نام و قدمت جشن رمضان، شبکه ای که برنامه از آن پخش می شود، کنداکتور و محتوای گروه سردبیری کمک می کند تا مهمان های برنامه ما که بخشی هم خوانندگان هستند به خوبی دیده شوند. اگر مهمانی از بینندگان برنامه بازخورد خوبی گرفته است حاصل تلاش جمعی است، بنابراین به نظر من این استعدادها کشف نشدند، بلکه آن طور که باید دیده شدند.

برای انتخاب این چهره ها چه فاکتورهایی را در نظر گرفتید؟

تعدادی از چهره هایی که ما دعوت کردیم مانند آقای محمد معتمدی و سالار عقیلی، پیشکسوت بودند و تعدادی هم مشاهیر فضای